

Els meus llençols es manifesten

Un relat de: [Nurai](#)

Els meus llençols, en un atac d'enveja, han decidit manifestar-se i no deixar-m'hi entrar. Els sindicats als quals estan afiliats els han passat informació confidencial del teu abrigall.

Concretament els explicaven que aquest cap de setmana havíem coincidit, tu i jo, i havíem fet l'amor intensament deixant la nostra olor impregnada en els seus teixits. Encara no han pogut distingir quina olor pertanyia a cadascú de nosaltres perquè les nostres essències s'han barrejat i han creat un perfum suau i deliciós que ja voldria aconseguir Patrick Suskind a la seva novel·la tan narrativament perfumada.

Els teus llençols se senten sòlids, amb consistència, aferrats a la vida, arrelats al teu llit, marcant el seu territori com si fos un petit paradís. Només ells, i una servidora, podem deixar-nos captivar per la intensitat dels teus ulls quan t'entregues apassionadament.

Però, he d'anar a dormir que demà és dilluns i em poso a negociar amb els que aquesta nit acararan, sense voler, la meua pell. I arribem a un cert consens: faré tot el possible perquè ens visitis aviat i necessitaré la teua complicitat perquè ells deixin la violència i adoptin una treva pacífica per tal de deixar-me reposar damunt seu; també els he promès que seran els únics que podran estar a prop dels meus íntims somnis, on et desitjo sense límits, on entro dins teu i acaricio cada partícula del teu ésser.

Gràcies, amor, per ajudar-me en la mediació laboral amb els meus tan necessaris llençolets!